

# שיעור השבוע



750 סטנופים  
בתי חב"ד  
ברחבי הארץ

## ספרים חדשים

### תרגום יונתן המפורש

מאת הוב בעריש היושם  
בhzאת המחבר

ספר בראשית עם תרגום יונתן בן עוזיאל, שאנו תרגום בלבד אלא גם פירוש לתורה. כאן התרגומים גם מתורגמים לשון הקודש, לצד ביאורים ועינויים. 628 עמ'. טל' 02-5806247.

### שורש מצוות התפילה

מנואר ע"י הרוב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ)

בhzאת מרכז שטימלץ ומיעוטן חיבורו המיחד של אדרוי' הצמה צדק', העוסק במתויה של מצוות התפילה, עם ביאורו של הרוב אבן-ישראל, המתאפיין בבהירות ובעמימות וכשבוע משלים ודוגמאות. 392 עמ'. הפצה: אורח החיים.

### מה עבר עליינו

מאת ד"ר אסף קנאיל

בhzאת ראנן מס

ספר אחד המגולל את ההיסטוריה היהודית מיימי התנ"ך ועד ימינו, עם ירידת להיבט חיי היום-יום, חי' המשפה, פרנסת, שמירת מצוות, יהסים עם הגויים ועוד. 368 עמ'. טל' 02-6277863.

### מסבב לעולם ב-54 פרשות

מאת הוב יוסף גומון

בhzאת אופיר בכרום

המחבר, שימוש רב בגואטמלה וביקר בкамאה מדינות ברחבי תבל, מגיש רעיונות לפרושים השבוע, השווורים בחוויות ובמפגשים שחווה, מתוך חיפוש המכנה המשותף לכולנו. 470 עמ'. טל' 03-5562677.

## זמן השבוע

	يروشاليم	تل-אביב	חיפה	באר שבע	אלות פיזיון
16:13	16:21	16:19	16:05	16:17	15:56
17:15	17:19	17:18	17:14	17:16	17:15

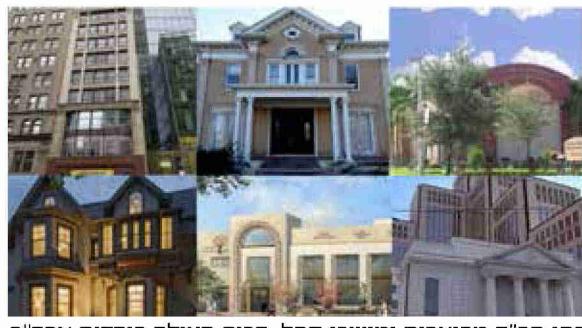


שבת ישראל,  
קרם וזרנוקים

לזרנוק טעם יהורי

## מהפרק ביהדות ארץ-ישראל

ירידה חדה בהזדהות של היהודי ארחה"ב עם התנועות הרפורמיות והקונסרבטיביות, בעוד היהדות האורתודוקסית נתונה בגדול מואץ



מצודת כרפרומים, 25% כקונסרבטיבים, 3% כאורתודוקסים ו-22% ללא השתייכות. ואולם בקרב בני 18-29 התמונה משתנה דרמטית: 29% מודדים כרפרומים, 8% כקונסרבטיבים, 17% כאורתודוקסים ו-41% ללא השתייכות.

בדוח של ארגון 'עם אחד' מובעת דאגה מהתרנד הגובר והולך, במיוחד בתחום הפליטני, של התנצרות למדינת ישראל, ציוד חידצדי בנרטיב הפליטני ודה-לאומימציה של ישראל כמדינה אפרטהייד". לעומת זאת, היציב והנלהב של תמייה בישראל היא העונן העיקרי זהה "היהודים האורתודוקסית היא העונן הייציב והנלהב של תמייה בישראל התפוצות".

### תמייה מוצקה

עוד עולה מהנתונים כי למעלה מ-90% מהיהודים האורתודוקסים רואים זהות משותפת עם העם בישראל, בעוד בתנועות הליברליות היהודיות יורדת (כ-75% מהתנועות הלא-קונסרבטיביות וכ-60% מהרפורמים). מגמה זו בולטת יותר בקרב הצעירים.

מכל הנתונים האלה (וממועד מחקרים שנעשו במהלך השנים האחרונות) עולה שהיהודים האורתודוקסית היא הכוח העילאי ביהדות ארחה"ב, וכי תמייתה בישראל מוצקה ונלהבת. אין שום סיבה להיבטל מהഫודות ריקות של ארגונים שתמייכם בישראל מסיגת, והפועלים בעקבות נגד האינטרסים של העם היושב בארץ.

בଘלט ראוי לזכור כל יהודי, תהיה השתייכות אשר תהיה, אבל אין שום סיבה להכפיך את ערכינו ומדיניותנו לדרישותיהם של תנועות שוקעות. ישראל צריכה להיות מגדרו של או ריאידי מקורי ליהדות העולם, והאמת תנצת.

**ה**ז הבחרות עוסקת בקשרו של היהודי ארחה"ב עם הממשלה החדשה שעתידה לקום. העובה שרוב מוחץ עם מחדניות אחרה בנטשי ביחסון, ארץ ישראל, ערבים, מסורת וחלוקת המשאבים - אינה מפרעה למיעוט שהפסיד לציר את המדיניות הזאת אסון מתרגם.

למאמרי ההפקה גישה גם יהדות ארחה"ב. אנחנו שומעים עוד ועוד אזהרות מה'קרע' שעולות להתחוות עימה, מהഫסקה התמוכה בישראל וعود. התקשורות הישראלית בוחרת לציר את יהדות ארחה"ב באור הנראה לה, אבל כדי לראות את התהליכי המתחוללים ביהדות זו.

### הצעירים מתקרבים

במרוצת השנים החלו יהירה חדה בהזדהות של היהודי ארחה"ב עם התנועות הרפורמיות והקונסרבטיביות. מכון פאי (Pew), שערך בושינגטון, פרסם נתונים השוואתיים על התמורות שהחלו בין 2001 ל-2021. מספרם של המרוכזים הרפורמיים ירד מ-56% ל-41%, יהירה של 17%. בתנועה הקונסרבטיבית היהירה דרמטית יותר - מ-86% ל-57%, יהירה של 34%.

לעומtan, היהדות האורתודוקסית נתונה בתהליך גידול מואץ. ביחסון בלבד בעשרות השנים אלה גידול של 346% - מ-300% בת' 2001 ל-1036 בת' 2021 בת' 2021 (מנ נתונים שנמסרו בכינוס השולחים האחרון, מספרם של בת' 2021 בת' 2021 עומד עכשווי על 1350).

כשבדקים את ההשתייכות המعيشית של היהודי ארחה"ב עם התנועות הללו מגלים כי 13% משתתפים לתנועה הרפורמית, 9% לكونסרבטיבית ו-10% ליהדות האורתודוקסית. ועכשו שימנו לב לנตอน המפתח: 38% מיהודי ארחה"ב משתתפים בפעילויות של חב"ד, אף שרוכם ככלם אינם מודדים עם זרם רשמי כלשהו. במיעוט בולט נוכחותם בשכבות הגיל העשירות.

ואכן, ראוי להפנות את המבט למגמות בשכבות הגיל. בקרב בני 65 ומעלה 44%

עבדיו של המלך אבימלך. אבל יצחק לא התהשך בשיקוליםiscalים, אלא דבק בעבודתו לגלות מים חיים בעולם, ויהי מה, ומתוך מסירות נפש.

## להוסיף לחפור

יצחק מסמן את הדרכך גם בעבורנו, בעבודתינו לגלות את 'הימים החיים' שככל יהורי. לפעמים היהודי שמנסה להשפי על הוללה ולקרבו לתורה ולמצוות נתקל בהתנגדויות, ונראה לו שמאਮץיו היו לרייך. הוא שואל את עצמו: לשם לנשות שוב ושוב לחפור ולהיכשל?! מודיע להעתיקש בקרב היהודים שפננס לו כף קרה, או גרווע מרכז – טווענים "לנו המים"!?

בעבודתו של יצחק אבינו מעניקה את התשובה לבניינו, שיכלם התקדשו בקדושתו, כפי שמכברבים בברית המיליה "אשר קידש ידיך" (יצחק) מבטן... וצאנצאיו". אין לשקל שיקולי תועלות, אלא לזכור שבכל היהודי טמונה נשמה קדושה, ובה 'מים חיים'. גם אם בנייניות אין ניכרות תוכחות חיוביות, ואף הפה' מזה – יש לדעת שמתוך 'המץ' יבוא 'המרח' – רוחבות, והאמת מתגלה.

(תורת מנחם, כרך יב, עמ' 77)

זהה לתנועת החיים שלו – לזרום את העולם ולקרב אותו לקב"ה. אברהם אבינו השפיע את אור הקדושה בעולם, בדומה לפעלת השקיה במים שהובאו ממקור אחר. תנועת ההתקרכות בין הקדושה לעולם הגשמי הייתה אצלו 'מלמעלה למטה' – הקדשה יורדת לעולם.

לעומתו, יצחק חפר באדמה עצמה ונילתה בה בארץות. הוא חשף כיצד בתוך הבריאה עצמה טמונה קדושה. זו משמעותה הרוחנית של חפירת בארץות – המים קיימים במubeה האדמה, אלא שהם מכוסים בעפר, בבוץ ובאננים. אך בשעה שמשיסרים את הדברים המסתירים אותם, מתגלים מים זכרים וצללים. זו תנועה 'מלמטה למעלה'.

## לא להתייאש

יצחק אבינו לא התחשב בהתנגדויות, ולא התרשם מה'עפר' וה'אננים' המסתירים את המים החיים. גם כאשר הקlipah וכוחות הרוע מניסים להשתלט על החיות הרוחנית, ולטעון "לנו המים", יצחק מוסיף לחפור. הבאר הראשונה נלקחת ממנו – והוא חופר את השניה. כשותם זו נחמסת – הוא חופר את השלישית.

לכארה, יצחק ניצב לפני אויבים לא קלים:

פרשנותו מתארת את ניסיונות ההשתלטות של עבדי אבימלך על הארץ המים שחרפו עבדי יצחק: "וַיָּרֶבֶּבוּ שֵׁם הַבָּאָר 'עַשְׂק', פִּי הַתְּעַשְׂקֹעַ עַמוֹּ" (בראשית כ,כ). לאחר מכן נגזהו ממנה עוד באר, ויצחק קרא לה 'שטנה'. אך הוא לא אמר נושא אלא חפר באר שלישית, והפעם לא הטענו לו, והוא קרא לה 'רוחבות'.

חפירת הבארות של יצחק יזכה את עבדתו הרוחנית. יצחק היה קדוש מלידתו, שכן נולד לאב מאמין בקב"ה ועובד אותו. לעומתו, אברהם נולד לרעה, עובד האלים. דבר זה הקנה ליצחק מעמד רוחני מיוחד, שבזכותו היה מרוכים מן העולם הגשמי.

## מיים מתחת לבז

נישטו של יצחק אבינו לעולם הייתה אף היא

## אמרת השבוע

### לפעול בלי חשבונות

האדמו"ר מלולוב, רבי משה מרדכי בידרמן, בעל 'ברכת משה', ביקש מאיש ציבוד אחד לפעול בעניין מסוים, והלה טען שהענין כבר סגור וחתום ושאי אפשר לעשות כלום בכךן.

אמר לו האדמו"ר: "התורה מספרת על יעקב ש'ידו אוחז בעקב עשו'. ולכאורה מה הטעם בניסיונו של יעקב לאחוז בעקב עשו, בשעה שהוא כבר יצא ראשון?

אלא מכאן למדנו שהיהודים נדרשו לעשות ולפעול בלי תלות בסיסכוי ההצלחה. תפקידו של היהודי לעשות, והקב"ה ישלה את ההצלחה. ואכן, בסופו של דבר ההצלחה ישב בפועלתו, ועשה מכך לו את הבכורה, והיא חוזרת למי שהוא לו".

גויים נבדלים בדת, ושני לאומנים שישו גם נבדלים במלכות. (ספרון)

### ההבדל – במאכלים

ההבדל בין ישראל לעמים הוא במידה גודלה, 'בבטנה' – במעיים. בענין אכילה ושתיה. במאכלות אסורות מכאן, ובשולחן היהודי מכאן. (הרבי יהודה ליב איגר)

### שני גאים'

אל תקרי 'גוים' אלא 'גאים', אלו אנטונינוס ורבנן, שלא פסקו מעיל שלוחנם לא חזרות ולא קישות ולא צנון, לא בימות החמה ולא בימות הגשםים. (עבדה זרה יא)

### צנון, חזרות, קישות

מדוע הגمرا מצינית את גדרותם ועושרם של רבנן ואנטונינוס בענין מאכל דוחוק? כי בפסוק נאמר "שני גוים בבטןך", זה רמז לשלושה דברי מאכל אלה, המסייעים לעיכול המזון. רמז לדבר: שורש תיבת יצחק הוא – 'צחק', רמז שחייו מראשית יתבוקה: צנון, חזרות, קישות. רמז שחייו מאכלים אלו מצויים תמיד על שלוחנם של שני יצאי חלציו של יצחק.

(הרבי מליבאואויטש)

### רבקה לא גילהה

"וזה אמר ה' לה שני גוים בבטןך, ושני לאומנים מעמיך יירדו, ולואו מלאeos יאמץ ורב יעבוד צער" (בראשית כה, כג). לה לבדה נאמר הדבר, והיא לא גילהה זאת לאיש, אפילו לא ליצחק. לכן לא ידע יצחק את מעלה יעקב על עשו. (שפת אמרת)

### על-ידי שליח

"וזה אמר ה' לה – 'על-ידי שליח'. לשם נאמר ברוח הקדוש והוא אמר לו לה" (וש"ז). מה דחק את רשי' לפירוש הזה? מדוע לא לפרש בפשוטו, שה' דיבר אליה? כי חז"ל ( מגילה, יד) מנו שבע נביאות שעמדו לישראל, ואילו דיבר ה' אל רבקה הייתה נחשבת בין הנביאות. (חסד לאברהם)

### אין נוטלים את הבחירה

מדוע לא אמר זאת הקב"ה עצמו? כדי שלא יצא הדבר מפני ה' שעשו היה רשות, כי אז תינתן ממנה הבחירה ולא תהיה לו ברירה אלא להיות רשות. כל זמן שלא יצא הדיבור מפני ה', עדין נשאר בעל בחירה. (אמרי ספר)

### נבדלים בדת ובמלחמות

זו סיבת ההתרozzoות בבטנה – שייהו שני

### לוח זמי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליבאואויטש

יום בשבוע	ש'קב' סלון	ה' חמוץ כרכרה	פרק א' – ג' – ד' – ב'
ג' פרקים ליום	פרק ב' – ג'	פרק ג' – ה' – ז'	פרק ט' – יא
פרק א' ליום	פרק ג'	פרק ז'	פרק א' – ז'
	פרק א'	פרק ז'	פרק א' – ז'

מעוניינים לקבל את השיעור לבי"ז? ללחוץ ורשות וטאוף למספר 058 7554144 ולקבלו מדי יום את השיעור שבחורמתם • לאהוגה לשיעור ביב' ברקם חיון: 03-3062770



## בסוף נגיע לרוחבות'



יוסף מנחם משכנתאות

הדרך הבטוחה לנכס שלך

בג'ז

**יוסף מנחם** - בעל ניסיון של  
40 שנה בבנק דיסקונט  
ומהכום 20 שנות ניהול  
בנק.  
בעל תואר במשפטים  
ובמדדיות ציבורית.

הmeshkenot  
שלכם עם  
**הנישוין**  
של

**053.312.2424**

טלפון: 050 352 86 88 | דואיל: info@yosefmenachem.com

יש לנו מטריה בשביב!

**ביטוח  
בריאות  
קולקטיב**



ביטוח בריאות מוזל  
בזכות הכהן הקבוצתי של המגור החרכי

לבבדיקה מקיפה ללא עלות צורו קשר:

**077.444.7777**  
טלפון: 050-244-4777 | [basad.co.il](http://basad.co.il)

צריך לעשווות הכל שייהי בסוד  
**גפאן בasad**

בריאות | פנטה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות בחו"ל | משכנתאות

## מסע הבירור של עשו

**ニצוחות בעשׂו.** לאורך כל ההיסטוריה היהודית מתקימת מלחמה בין יעקב לעשו, בין עם ישראל ובין אומות העולם, כפי שהتورה צופה את העתיד עוד לפני נולדו: "ולאם מלְאָם יַאֲמֵץ" – כשותה קם, זה נופל. ואולם בימים המשיחיים יסתהים הבירור של עשו ויתקיים הי"ע (עובדיה בסוף): "וְעֹלֶם מושעים בְּהַר צִיּוֹן, לְשִׁפְטָתָה עָשָׂו, וְהִקְתָּה לְהַמְלֻכָּה".

מדוע חשוב הבירור של עשו ולא די בעבודתו של יעקב? הדבר קשור למהותו המיחודה של עשו. התורה מספרת שיצחק אהב את עשו, אף ביקש להעניק לו את ברוכתו הגדולה. ברור שיצחק הכיר את טיבו של עשו, וכפי שתמה כאשר יעקב בא בדמות עשי והזכיר את שמו של הקב"ה, ולכן ביקש יצחק למשחו. אלא יצחק ראה את הניצחות העליונות שנפל עשו, ורצה לברכם.

שורשו ומיקומו של עשו נעוץ בדרגות אלוקיות גבוהות ביותר. ניצחות קדושה של עליונים מאד היו טמונה בו, ובמרוצת הדורות נגאלו רבים מהם, בדמותם של אונקלוס הנגר, רבי מאיר וכו', שהיו מזרע עשי ונתקיירו. יצחק ראה בעשו את שורשו המקורי ואת ניצחות הקדושה הללו. לכן אהבו ורצו לברכו, מתוך מגמה לחשוף את הטוב העצום החבוי בו. אך רבקה ידעה שהדבר אינו אפשרי במצבו הנוכחי של עשו, וכי הבירור יהיה רק אחרי שתשתתפים בעבודתו של יעקב בברורו של עשו.



**יעקב עשו.** הגאולה בכלל קשורה בגאות ניצחות עליונים שנפלו עמוק מאד, התורה מספרת שראית יחוסו של המשיח בספר יהודה ותומר, שממנו נולד פרץ, שמרעו היה המשיח. גם בהמשך אנו רואים שימוש בקדוד שורשו ברות המואבית (שאמנים התגיירה גיר מושלם, ובכליזאת, למה המשיח צריך לבוא ממשו?). המהה"ל מפארג מסביר (గבורות ה' פרק י"ח, ועוד): "הדבר הזה מופלא מאד למביבים... כי הוא עמוק מאד". הוא קשור זאת בפסק שנאמר על יעקב (בראשית כה, כ), "ידעו אחים בעקב עשו", ומסביר שהדבר דומה לפרי, "שכאשר הוא בלבינשלה, הוא בתוך הקליפה, עד שהפרי גדול ועומד על שלמותו, אז, כאשר הפרי גדול, נסודה הקיליפה מכוח גידול הפרי".

גם משה רבנו גדל בבית פרעה דוקא. זה פלא עצום: וכי לא היה מן הרדי שадון כל הגבאים, גואלים של ישראל, יגדל בבית קדוש וטהור! מדוע היה צריך לגдол בבית פרעה דוקא, מרכזה של טומאת מצרים? המדרש (שםות פרשה אל, אל) מציין זאת בALLY להרחב בהסבר: "בת פרעה מגדלה מי שעמיד ליפרע מאביה", ובהמשך אומר שכך היה גם במשיח: "וזא מלך המשיח, שעמיד ליפרע מאדום, יושב עימם במדינה, שנאמר שם רעה עגל ושם ירכץ". כמובן, הן משה רבנו הון המלך המשיח צומחים מאותה מלכות שאויה הם אמורים להרבות.

לכן היה צריך משה רבנו, גואלים של ישראל, לעبور תהליך של גידול בבית פרעה דוקא, שכן כך מתקיים בו "וזיאו אווחת בעקב עשו" – הוא תופס את מלכות מצרים בעקב' שלה, בנסיבות שקייטה. משם הוא צומח ומשם הוא יונק את הכוחות שבспособו של דבר יאפשרו לו ליפרע ממנו.



**א.י. כיסויים**  
מתפורה תעשייתית

מוחמים לבניינים - הפיתוח המושלם

יעוץ טלפוני חינם | פתרונות יצירתיים



טלפון 050-7648361 | 050-3310334 | 077-5264662 | אויתן

www.fabric-on.co.il |

# הברור שכרה הסוחר לעצמו

מוזימה בלבבו, ואtan לו במקומה חבית אחרת.  
ודאי לא ירגע בדבר. כך עשה.

חיים שמע כי הסוחר בא לעיר, ומיהר לקחת  
ממנו את חבית היין ולהובילה לבתו. כאשר  
פתח את החבית גילה לחרדתו שצורך הכסף  
שטמן נעלם. הוא הבין מיד שהסוחר החליף את  
הhabitת שלו באחרות, וחוזר במוחירות לבתו של  
הסוחר. "בודאי נעשתה כאן שגגה", אמר לסוחר,  
והחכיות הוחלפו".

"לא היו דברים מעולים", הגיב הסוחר בפרצוף  
פוגע. "לא החלפת את החכיות ובוודאי לא נטלי  
את כספך". לא הועילו תחנוני של המלמד,  
והסוחר גירש אותו מעל פניו.

חיים חש כי חיש עליו עולמו. מאיץ ממושך,  
בן שנתיים ארוכות, שבהן לא ראה את משפחתו,  
ירד לטמיון בשל תאות הצעע של הסוחר חסר  
הבושה.

רבה של וישניצה היה הרב ארייל'יכובש  
ליפשיץ, מתלמידיו של 'החוזה' מלובלין, שגם  
שים שארמו"ר חסידי. חיים, שהיה שבור ומדוכא  
מהמכה הנוראה שספג, לא החל אל הרוב לקלב  
ברכת שלום, כפי שנרג בכל פעם שבו לעיר  
מנסעה ממושכת.

כעבור כמה ימים ראה אותו הרוב. "מדוע לא  
באת לומר שלום?", תהה. חיים התנצל ונמלל  
באזונו את כל אשר אידע. "אל תיפול ברוחך",  
חיק אותו הרוב. "לא אנו ולא אשקט עוד שהצדוק  
יעשה וכسوف יושב עד הפרוטה האחורה".

הרוב שב לבתו והורוה לשימושו: "לך לכל בית  
הכנסת ומסור הودעה בשמי כי אסור לשות  
מהיין שהביא הסוחר. היין אסור בשתייה בחג  
הפסח ובכל ימות השנה".

הסוחר שמע את ההודעה שנמסרת בשם הרוב  
ומיהר לлечט אליו, לברר את פרש הדבר. הרוב  
הסביר לו, כי מאחר שהוא מכחש את טענותו של  
חיים שהhabitת שלו הוחלפה באחרות, והואיל ואין  
סיבה לפפק בנסיבותיהם של שניהם, המשקנה  
היא שבאות התהנות החליף גויים את habitת  
habitת אחרת. נמצא שבאות habitות ישין של  
גויים, שאסור בשתייה, ומכיון שלא ידוע אייזו  
habit הוחלפה, כל habitות אסורות.

פניו של הסוחר נפלו. הוא קלט איך בור כרה  
לעצמם. בראש מרכן התודעה כי חמד לעצמו את  
habit המשובחת, והוא השחליף אותהhabit בחנית  
אחרת ומצא בתוכה את כספו של חיים. הוא הלה  
לבתו וחזר עימיו צורר הכסף, והרב מיהר לקרוא  
לחיים ולמסור לו את כספו.

(על-פי 'סיפורו אנשי שם')

להוביל בעבורו את חבית היין שקיבל ממעשינו.  
הסוחר הסכים בחפש לב, וחיים העmis את habit  
שלו על עגלתו של הסוחר, והוא לו ויצא לדרכו  
בעגלה מהירה.

חיים הגיעו לבתו ונתΚבל בשמה ובהתרגשות  
על-ידי בני משפחתו. "את הכסף שחסכת היטמנתי  
בחבית היין שמסורת לסתור פלוני, הנושא לכאן",  
הודיע להם.

השמחה ששרה בבית עם בואו של האב  
הושבתה באחת. חיים הביט נדחים בחבית היין  
הפתוחה. הכסף, שעליו עמל במשך שנים  
תמיימות – נעלם.

חיים היה תלמידיהם ויוהדי מכובד, שהתגורר  
בעיר וישניצה (בפולנית: נובי ויסניצ'ה) שבדרום  
פולין. לפרנסתו עסק בעסקי היין וזה הצלחה  
בمعنى.

חיים זרמו בטוב ובונאים. העסק גדול ושגשג,  
והעתיד נראה בטוח. ופתאום יומם אחד התהתקף  
עליו הנגלה. טעם פגום באחת habitות היין גרם  
להוצאה שם רע על העסק כולו. כל ההזמנות  
השנתיות התבטלו זו אחר זו. העסק נכנס  
לסחרור, ולבסוף קרס לחלוותין. חיים התרושש  
בבאת אחת ונעשה חסר כל.

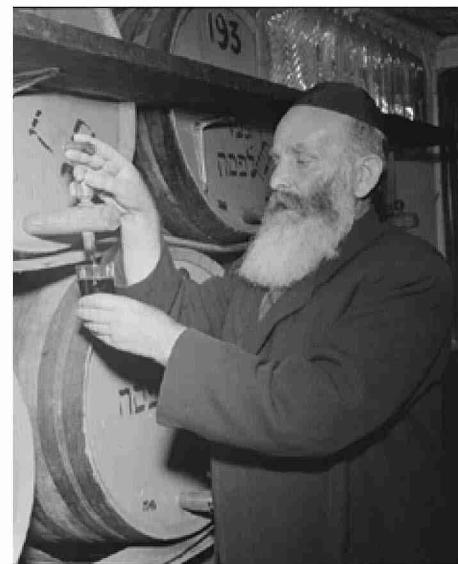
הוא הבין כי עליו למצוא מייד מקור פרנסה  
חדש לשפחתו הגדולה. הוא החליט לצאת  
להונגריה ולנסות שם את מזלו. בהונגריה מצא  
עובדת 'כימלאד' לילדיו של איש עסקים יהודי,  
שכמונו עסק במסחר יינות.

חיים החל במלאת ההורה וראה בה הצלחה  
רבה. כאשר סיים ללמד את הילדים, סייע לבעל  
הבית בעסיק הינו. ניסינו עמד לו כאן, והוא  
יעיל את עסוק הינו ותרם בזמן קצר להכפלת  
הרווחים. מעסיקו היה מרוץ ומאושר מהמלמד  
שהתגלה גם כאיש עסקים מוצלח, והעלה את  
משכורתו לסכום גבוה, הרבה מעל למוכובל.

חיים המשיך בשתיי' עבדותיו במקביל במשך  
שנתיים, עד שבידי התאסף סכום כסף גדול. הוא  
החליט כי הגיע הזמן לשוב לבתו ולמשפחתו,  
המחכה לבואו. הוא נישל אל מעסיקו ובישי' לו  
על החלטתו. המעסיק חיבב את חיים והעניק לו  
מתנת פרידה: חבית יין מושובח ויקר. חיים טמן  
את צורו הכסף בתוך החבית, כדי שלא יגנב  
בטלטולי הדרך, והתכוון לשוב לעיר.

בדיק באותם ימים הופיע במקומות סוחר  
מושניצה, שבא לנקות יינות ממפעסיקו של  
חיים ולמוכרם לקרוואת חג הפסח המתקרב בעיר  
ובסביבתה. הוא סיים לנקות את הינו, טען את  
habitיו על עגלתו ופנה לחזור לעיר.

חיים קפץ על הוזמנות וביקש מהסוחר



**חיים חש כי חיש עליו  
עלולמו. מאיץ ממושך, בן  
שנתיים ארוכות, שבהן לא  
ראה את משפחתו, ירד  
לטמיון בשל תאות הצעע  
של הסוחר חסר הבושה**

כעבור כמה ימים הגיעו הסוחר ועגלת היין  
למושניצה. הסוחר חשב לעצמו שבודאי חיים,  
שנשא חן בעני מעסיקו, קיבל ממנו יין מושובח  
בຍור. אך לעצמי את habit היין שלו, עלתה

**חנוכה תשפ"ג**  
(2) תאריכים בנטנכה)



• שני 19/12  
למשפחות + הפעלות לילדים

• רביעי 21/12

למבוגרים ופנסיונרים  
טקטיקות, היסטוריה ותולדות  
הישראלית 8:30 מ'בית מנהמ' כפר חסידים (אפריל'יך דודן)

המסלול האזרחי לתפקיד לשיטים  
ומוחשיים בתפקיד מטה נספים  
חזהה לפני הולמת נספים

**טיירות יהודית - למשפחה ולקהילה - ארץ חמוץ אבות  
על הארץ ועל הציונות היהודי**

Յואל גואל שמחי – מורה דורך מוסמך

לטרון מלאמת השחרור הדוד לרושלים | "אחים",  
ארוחת צורם עצמית

מל עזקה תילים מקראיים | קרבי חי של אריך שון  
דוד וולין

יקב מון – (מהדריך)

שפונן והפצענים (יליה) | טתק שורק, 300

חריטת איתמי מוד נבו סוכנא | צהילה גמיחיות

פארק קודה

אורחות בוקר עצמאית

קרובות יהושע בן נון – "שם בגבעון חם ויח"

במשך איזיון'

במשך המכבץ – קרובות החסונאים – חסמי' מלמה

חידון"

טלפון: 050-3616757, 0523389944, דוא"ל: yo95tg@gmail.com

נא להזכיר: פים, כובע, נעלי הליכה • חונה – מعب רוח טוב והרבה סבלנות

**זה לא יביא לכם  
שלג פסטורי כמו בתמונות  
אבל כוס תה חמה ומפנקת, כן!**



תמונה: אופוקים

עם בא החורף, התקדמו לבר המים היברידי עם 2,  
עם טכנולוגיית שבת למחדרין,  
שיאפשר לכם להנות ממים חמים וקרים לאורך השבת!



**מוקד  
הזמנות: 077-230-47-57**

**נжу<sup>2</sup>**



## רציתו לשאל

עם הרב שחר שאער,  
איש חינוך, מחבר הספר 'גנן ונצליח'



איך קורה שלדים גדלים באותו בית, מקבלים אותו חינוך,  
ופונים לכיוונים שונים ואפלו מנוגדים?

בהתבונת שZOBO שוכן נושאים  
לילד את כל הכלים הנדרשים, ונשקייע  
בו את כל נשמתנו, לא תמיד יבחר  
בדרכ שאננו רוצחים (לטוב ולעתים  
להperf), כי זו הבכירה שלו. זו המעליה  
והיחודיות של האדם שיש לו בחירה  
חופשית, ולכן התנאים שבהם גדל  
אין מכתבים לו בהכרח את בחירתו.  
מוספר על אב לילד שבחר בדרך  
שונה מזו שלaura חונך. האב שאל  
את הרב כיצד יתכן הדבר, והלא הוא  
חין את כל ילדיו בדרך שווה, ומדוע  
ילד זה הלך בדרך אחרת מהחי? ענה  
לו הרב: התשובה לשאלתך נזוכה  
בגוף השאלה - העובדה שהחינכת את  
כל ילדך, שבודאי יהיו שונים זה מזה,  
באותה דרך, באותה שיטה, באותו  
כלים, גרמה שהיא מי שהשיטה לא  
התאימה לו, והוא פנה בדרך אחרת.

זו שאלת מעניינת, שכן נשאים  
פעמים רבים, והיא באה משני  
הכוונים:

כיוון אחד - לעתים נדבקת  
סתיגמה שלילית לילד מסוים, מאחר  
שהחינו היה ילד 'בעיתוי', ואז הנחת  
היסוד היא שם הילד הזה היה  
'בעיתוי'. כיוון שני - הורים מביעים  
תמייה איך יתכן שליד אחד מאופיין  
בקשיים התנהגותיים, למשל, בעוד  
אצל אחיו הכל תקין.

ראוי לזכור שכ אלם יש לו תוכנות  
נפש ייחודיות, כוחות מיוחדים שניתנו  
לו, התמודדות משלו ורצונות משלו,  
גם אם גדל אצלotros הרים. תפקידנו  
כהורים להזות את הכוחות החזקים  
אצל הילד, ולהעניק לו את הכלים  
והאמצעים המתאימים לו והנדרשים  
לו, שישו לו לגדול כראוי ולהתנהן  
על פי דרכו.

## הלכה למעשה

הרבי יוסף גינזבורג  
רב אזרחי, עומד

### תחזוקת דירה שכורה

**שאלת: על מי מוטלת  
התחזוקה השוטפת של  
דירה שכורה, על השוכר  
או על המשכיר?**

לחיב את המשכיר להתקין טלפון נייח.  
על המשכיר להתקין מעקה לרופסת,  
כנהוג במינו.

עלויות זiyות וסידור הגג, תיקון מרובה,  
תיקונים וסידור בחדר המדריגות, תיקות  
המכתבים, המקלט, תקינות המעלית,  
השקיעה הד-פעמית בריצת ציד לגינה  
- חלות על המשכיר. אם הדירה השוכרה  
כמורהת, חובת תיקון הרהיטים ומוצריו  
החשמל הכלולים בשכירות חלה על  
המשכיר, אלא אם כן הקלקול נגרם בשל  
רשנותו של השוכר.

השוכר חייב לקבוע מזוזות על חשבונו.  
תיקון קלוקלים ונזקים שנוצרו בעקבות  
תריסים, מנועל, ארונות מטבח, שיש  
במטבח, צנרת מים, דוד חימום לר恃צה,  
חיבור לגז, בתיה נורה, מערכת חשמל  
ואביזרי סטנדרטיים ותקניים. באזוריים  
קרים מאוד, שביהם יש בכל בית מערכת  
הסקה (כגון ירושלים), חייב המשכיר  
להתקין זאת על חשבונו, אך הוצאות  
הפעולן חלות על השוכר (אלא אם כן  
הנוהג שונה, או שיכמו בינויים אחרים).

מדוברות: ש"ע ח"מ סי' שיד, ונ"ב. וראה פதחי  
חוון הלי' שירות פרקים ה', וקידור דיני שירות  
בתים, כפר ח'ב' תשע"ו, וש'ג.

השובה: המשכיר חייב להעמיד לשוכר  
דירה הראوية לשימוש סביר, עם האכזרים  
המקובלים במינו. אם חסרים אביזרים, או  
שמ挈צתם אינם ראויים לשימוש סביר, על  
המשכיר לתקן זאת לפני כניסה השוכר  
לדירה.

לפי פסיקת רוב בתיהם הדין בארץ,  
הפריטים המחייבים הם: דלתות, חלונות,  
תריסים, מנועל, ארונות מטבח, שיש  
במטבח, צנרת מים, דוד חימום לר恃צה,  
חיבור לגז, בתיה נורה, מערכת חשמל  
ואביזרי סטנדרטיים ותקניים. באזוריים  
קרים מאוד, שביהם יש בכל בית מערכת  
הסקה (כגון ירושלים), חייב המשכיר  
להתקין זאת על חשבונו, אך הוצאות  
הפעולן חלות על השוכר (אלא אם כן  
הנוהג שונה, או שיכמו בינויים אחרים).  
עדין אין נהוג קבוע בארץ שמתיקינים  
מזגנים לכל הדירות. מכיוון שרוב  
האנשים בימיינו מוחזקים טלפון נייח, אין



תקציר: קוֹבִי יוֹצֵא מִמְכֹנִית הַפָּעֶץ שָׁלוֹ לְחַפֵּשִׂי וּמִצְלֵבָרְגָּעָה אַחֲרָוֹת סֶבָּא מִסְפְּנִתָּה הַסָּגָרָה לְפּוֹלִין. "יש מסמך המעיד לטוּבָתָנוּ!", הוא טוען.

## מר ישראלי מסתבה

אינו 'מר ישראלי' כלל, כי אם נוכל מתחזה שהוא גור, ישב במשרדו עם עט ניר ורוה נחת מעבודתו. יושב הענפה איננה מופירה אותו כלל בראשيتها עצצאייה! משמע, האיך עם היללים...

לבו נחמצ שוב על הענפה שהוחשי בשגגה לאותו חוקר. חיתמי נונן הרבה, חשב, בשכיל לעזר לאותם ילדים וلتפקיד את המעצות.

באותו רגע צלצל הטלפון. "הגעת?" למר גור חוקר היחסון? השוטר דבר בשקט: לא רצה שmor ישראלי ישמע. "מדבר יורם ממשתרת ישראל..."

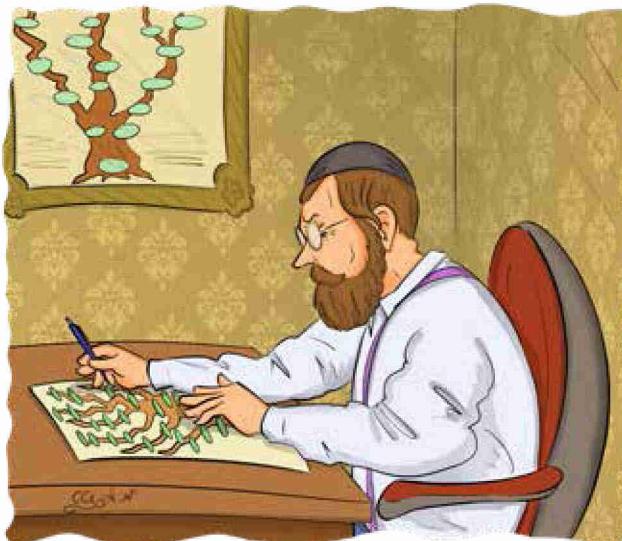
\*\*\*

שלוש דקotas לאמר מפני כבר היה מר גור מוחוץ לביתו, בירוד לזרת בתהרותות. בcis חילפטו, בתוך נילוגית, שכן כבוד גליון היחסון של משפחתו של רבי יהיאל מפריזו: שרשות אניות מפלאה, שתחלטה ברכבי יהיאל בעל התוספות, לפני שמונה מאות שנה, וכצעה השני בסבאה יהיאל העכשווי, בירושלמי. הואenkamente בירושלים. הואenkamente משפחתו על ההשכחה הפרטית, שהעניקה לו חוננות פּוֹתָה תקון את אשר קלקל.

ובינתיים, במיפוי התהתקחות על הבביש, החל מר ישראלי לאבד את סבלנותו. היה הנציג שגמה על שפטיו של קוֹבִי הרפתח את דמו. הוא לא ידע מי בזיק עומד לבוא, אבל לפו התרMAIL חSSH. "נו, אDEL אDEL", פנה לשוטר ברגעה. "אתה מוכן להוציא את המונית. שלום; אני ממהרוי!"

אבל השוטר לא התרוגש. "אנחנו ממותינים כאן יחד לבואה של אישיות חשותה", פסק, "תפכו שאצלתך נמצאת הוכחה בלשנה. סבלנותו!"

הטלפון של מר ישראלי צלצל, וברגע שענה שמעו כל מי שעמדו מפקב מטר נורא של חרפות וגדופים... זה התחיל בעריר ו עבר מיד לפולנית. מר ישראלי נראה אמל וمبלה, וסבא משה נזיקה את השוטר ולחש באזני בחריפות. "אני מבין פולנית - אבל בני הדרדים שלו. הוא אחר לבוא למקום הפגש שקבע, והם בטוחים שהוא בורח להם עם החניכה..."



הSKUANI. "רגע, האם אני בטוח שהם באמת רק שבע?", שאל את עצמו. משום מה היה לו תחושה שמיisha קסר בתרשים. הוא שב ונעץ מט מט בנייר שלפניהם. "ישראל... ישראל...". זזום לעצמו בקהל, כשהוא מאמין את זכרונו, ואנו נזב.

"זהו!", קפץ על פקו. "זכתי שאני מפיר עוד חייה ישראל/", שלא הופיע בראשית המשפחות - החוקר מר ישראלי! זה שהיה אצלי והזמין פקירה על משפחתו רבי יהיאל מפריז!

מוחו החריף עבד את הגותנים במתירות. הוא זכר שאחרי בקורס של אותו חוקר בא הילדים המתיקים קרים, וטענו בלחת שמר ישראלי אינו חוק, ואולי



## דבר תורה שלי

### הפספוס של עשו

מי רוצה להיות חבר של עשו? אף אחד...

עוד לפני שנולד היה עשו ילד רע. חכמוני מספרים שבעל פעם שאמו, ובכח, עברה ליד בית של עבודה זרה - עשו רצה לצא, כי הוא נושא לעבודה זרה.

נשאלת השאלת, איך יתכן שבנו של שבא יצא עוד בימי שלט הטויקים. הוא הביט בהנאה בשורות, שזיכיר לו את מנורת המקדש בעלת שבעת הקנים. אלו הן שמונה משפחות, חיה בלבו, היה יצאת חנוכה יפה...

והנה... אולי בגל תמנת החנוכה שצפה במחשבתנו, התעורר לפטע פא רדים קלשו במוחו וא רע? כל שבן בשמדבר בבנו של יצחק האידי. אלא שעשו מטבחו לא היה רע. הוא נולד עם כוחות מיתדים, שאתם היה יכול להפנות לרעה מייחדת בעבורת השם. יש ילדים שהם טובים מטבעם. לא צירק לחנה את מעצם. לא ערך להתנגד יפה - הם עושים זאת מעצמם. לא ערך להעניש אותם, כי הם לא רוצים לעשות מעשים שאינם טובים.

לעומם, יש ילדים שמנגנים רצון להשתובב, לעשויות מעשי גנקס, ולפעמים אפילו לעשויות מעשים לא טוביים. אבל הם מרגברים על יציר הארץ, מנצחחים אותם, ובכך הם גורמים נחת רוח לבורא.

עשנו נודע להיות ילד קוה, ולגדל אדים שפתח מודע עם יציר הארץ ומאנצ'אותו. יצרו הארץ הרוגש אצל ציר הארץ, ואו היה מגיע למדרגה גבוהה. למropa הצער, עשו בחר להתפות אחריו היציר במקום לצח אווון. ואנחנו אricsים ללמד מיעקב להיות "איש פם, ישב אחים", וגם מעשו אלינו ללמד, שלא לעשות ממשות, אלא להגביר על היציר ולנצח אותו.

(על פי לקוטו שיחות, כרך טו, עמ' 169)

## ללכת על הקיר



המראאה היה מפחיד: שתי עזים עומדות במאיצע קיר תלול, וסובין לנקה של כלבי בר עubits. עוד רגע ורעים יונפנו...

אכל העזים היו רגועות לנמרוי, לא נבהלו ולא ברכחו. הן ידרו שהפלגים לא יכולו להציג אליון. ובאמת, הפלגים נסו לטעם מלטפה – והחלה. נסו מלמעלה, וגרתעה, כי דעו שפלו. רק העזים עמדו בבטחון במאיצע הקיר התלול. זו חכונה מיתרתו שהבוניא העניק לעזים – הם יכולות לטפס על קירות תלולים. לפשרות שלון קצונות מחדרים, והללו נתפסים בבליטות קפנות בקיר או בסלע. ורק העזים הולכות על קירות.

הצע היא בהמה ממשחת הייעלים שחיה בטבע, ובניה האדים ביתה אותה. העז נותנת חלב, והוא ניחש ברא יותר מחלב פרה.

הוקרים מנגיזו לצד האליזו לצר תרופה למחללה קשה בעוררת ריכיבם שיש בחולב העזים. תרופה זו עשויה להיות מחלת חמם לבני-אדם ובני. יש הסובנים כי חלב עזים מרפא פצעי אפקה שätzים בחילוף.

הצע חכמה וסקרןית. היא אונקת לחקר כל דבר שהוא נתקל בו. העזים גם ידרו לטפס על עצים, ואפלו לקפוץ לגבה של מטר וחצי.

יש עזים שבאשר הן חותות התרgesות פתאומית, הן מתומות על צדן, וננאה פאלו התעלפן. הכהן שלון הוא שע מתחלפת. אבל אחריו זמו מה הן קמות, פאלו בלום לא קירה.

יש עזים, הפנאיות קשמיר, אנגורה, ופשמינה, המנוקלות צמר איקוטי מאד, ומוכנים מפנו אריגים עדינים ביותר.

מאת: דניאל גורדון  
אייר: מרדכי איינשטיין

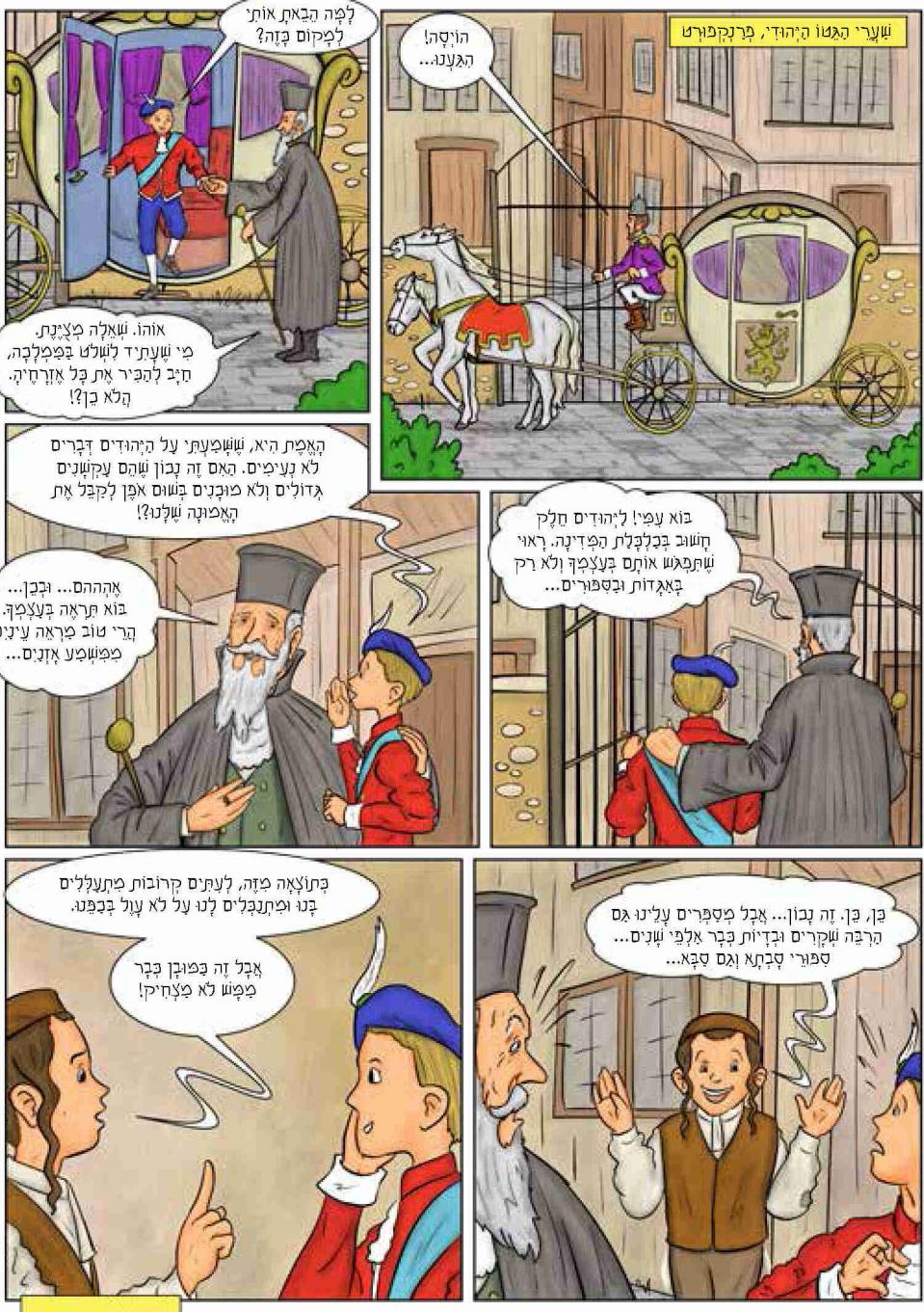
# אמן וויזון

## ... זיינט ונאמו

סיפור המפלא של אבי משפחחת רוחשילד המפרשת



פרולוג: כי שעתידי בкова העת לשולט בממלכה, יצא עם מירון המבוקק לסיפור בשכונה היהודית העילגה, כדי למכיר מקרוב את תושביה. להפנעתו, הוא פגש שם בך' פקח ולען שאית מפה לך לומר את האמת.



בשלובים בגדיים צריים לתפקידים פמייד את צד ימין – ללבש קדם את השורול הימני ואחריך את השמאלי. תחלה הפנס הימני ואחריך השמאלי. גם נעלים תחלה את נעל ימין, אבל בקשורת השורים מקדים את נעל שמאל.



# מסע החיפושים הסתויים בחווה



צפריר ובית הכנסת בנוף גלעד. "איך חזרתי בתשובה? און ל' תשובה"

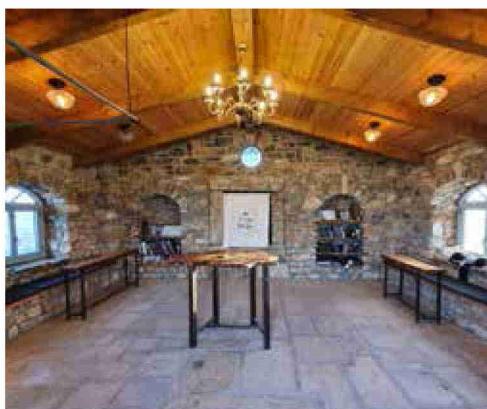
לפרנסתו צפריר עוסק בהדרכה ביוולגניות: "במקומות לרסס את המזוקים ברעלים שמזוקים גם לצמח וגם למי שאוכל את הביל", אמר צפירים פתרונות שהקב"ה ברא - חרקים שימושיים את המזוקים. למעשה, אנחנו מחזירים את האיזון הטבעי למקום שבו הוא הופר. בעבר השתמשו בשיטה זו, בדריכים מוגבלים יותר. ביום החבורה שלנו היא מהמובילות בעולם בתחום הזה".

## סוד האחזיה בשיטה

צפריר מדגיש את תרומות האדרירה של רועי הצאן לאחזיה בארץ ולביטחון: "מה שתנקים והאמרים אינם מצליחים לעשות רועי הצאן הללו עושים, עם ספר תהילים קטן. מי שאינו מרגnis שהוא שלו ולא חי בה - היא לא באמת שלו. כמו ידידים ערבים אמרו לי במפorsch שגם בכתביהם שלהם כתוב שהארץ שייכת לנו - הבעיה היא שאנוינו איננו מתנהיגים באופן שמדרך בעלות. כשנתנהג כך, הם ייכבו אותנו".

ערב הקמת הממשלה החדשה צפריר מבקש להבהיר מסר: "אם רוצים לזרק את הביטחון, צריך לזרק את החווות החקלאיות, כי הן אוחזות בשיטה. הסירו את החסמים, ובפרט אלה התקועים במטה הארץ, הסירו את המגבלות, תקצבו את החווות והתיחסו אליהןascal מרכיב ביטחוני חינוי ביוטר".

**"יהודים ערבים אמרו לי  
במפorsch שגם בכתביהם  
שליהם כתוב שהארץ שייכת  
לנו – הבעיה היא שאנוינו  
איןנו מתנהיגים באופן  
שמסדר בעלות"**



בונה מבני המקום, על-ידי יהודים אוהבי הארץ של צאן ובקר. במקומות שבהם המדינה אינה מצליחה להיות נוכחית, החוואים, המתישבים והרועים – עושים זאת הרבה יותר טוב ובתקציב קטן לאין ערוך.

שהוא יוצא מבית הכנסת המקורי בחוות 'נוף גלעד', והוא נראה כדמות מימי התנ"ך. זה עתה סיים את עבודותיו ביישובי השומרון, בתחום הדיבור ה��לולוגית. הכרו את ר' צפריר בר (50), תושב היישוב הקהילתי הדתי ח'מְדָת, בצפון בקעת הירדן, על ציר אלון.

צפריר אוהב לבקר בבית הכנסת בחוות הסמוכה יחסית למקום מגוריו, והקרויה על שם גלעד זור ה"ד, שנרצח בפיגו' ירי שביצעו מחבלים. צפירים נהוג לשחות בבית הכנסת ביום היכפורים ובמוצדים מיוחדים. "בעיני זה בית הכנסת היפה ביותר בארץ", הוא אומר. "הוא נבנה מבני המקום, על-ידי יהודים אוהבי הארץ. את בניית בית הכנסת יום או ר' כהן, קרוב משפחה של גלעד, שגם הקים את החווה החקלאית".

## הńskaה מתועורת בהודו

דרך ארוכה עשה צפירר מהקיבוץ הדתי עין הנצי"ב שבו גדל ועד המקום שבו הוא נמצא כיום. בגיל ההתבגרות נטש את המסורת והחל לחפש את עצמו. התגלגל בעולם, ולבסוף הגיע להודו. "אחרי חמיש עשרה שנה שלא הייתה לחבר למסורת, חזרתי אליה, מקום אחר לגדרי", הוא משתף. "ש' לי חבר שכשואלים אותי איך חזרתי בתשובה?" הוא עונה – אין לי תשובה. וזה בעצם הסיפור שלי. לא היה ממשו מוסים. במהלך החיפוש הנפוץ אצל כל מי שמחשוב שחשיבות על היהדות, ואז גיליתי אותה מחדש".

הוא חזר לארץ, ובשיור תורה ששמע בקידוץ לא-יהודית בעמק חפר, החלה התעוורנות ללכוש פסים מעשיים. עכשו הוא פוסף שוכב במשעולי היהדות, לומד תורה, מתחבר לחסידות ברסלב, מתבודד שעותר רבות. "כיום אני משלב לימוד חסידות של ברסלב ושל בעל התניא, וכמוון גمرا".

## התגשומות חזון הנבאים

לפני כשלוש שנים עבר להtaggor בישוב חמדה, ובנה בו ידיו את ביתו. "כאן רואים את התגשומות חזון הנבאים, את עם ישראל שבארצו", הוא מתפיף. "יש לנו כאן הרבה חוות

לקבלת מארז גליונות שיחת השבוע ישירות אליכם – הצטרפות לאתר [chabad4u.org](http://chabad4u.org) או טל' 051-5415770

**מְרַגִּישִׁים חָג  
בָּאוֹשֶׂר עַד**

אושר עד

חגונה שמחה עמך...

